

מסורת הש"ס

א) ליה... ב) ויה... ג) ויה... ד) ויה... ה) ויה... ו) ויה... ז) ויה... ח) ויה... ט) ויה... י) ויה... יא) ויה... יב) ויה... יג) ויה... יד) ויה... יו) ויה... יז) ויה... יח) ויה... יט) ויה... כ) ויה... כא) ויה... כב) ויה... כג) ויה... כד) ויה... כה) ויה... כו) ויה... כז) ויה... כח) ויה... כט) ויה... ל) ויה... לא) ויה... לב) ויה... לג) ויה... לד) ויה... לה) ויה... לו) ויה... לז) ויה... לח) ויה... לט) ויה... לך) ויה... לץ) ויה... לם) ויה... לנ) ויה... לו) ויה... לש) ויה... לט) ויה... לך) ויה... לץ) ויה... לם) ויה... לנ) ויה...

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

שית שנין יתירא. ספרא דוקא בתביה. מלאן יש להכסיר שטר שלגנו דו הסופר לבריאת עולם ואפילו דלג האלפים והמאות רק שכתב כן וכך לפרט שהרי בימינו היו כותבים מילכות ויוניס והסופר דלגו דלי הוה כתיב בשטר בהדיא למלכות ויוניס מילא הוה קאמר אלף לתיאח מזרס וכי ואפשי לא לא אמרין למניינא אחרינא כתיבי ועד דמניי זמניה לא עריף כיון שנגולה אין מונין אלף למלכות ויון אף כלן אס דלג לבריאת עולם שפין אנו מונין עמה כי אס לבריאת עולם אין לחוש וגם אס דלג נמי האלפים אין לחוש מדקאמר בסמוך שנקיה לאלפא קמא ונקטיה לאלפא בתרא ויש ספריי שגורסין שנקיה ללללא ונקטיה לפרעא ור"מ עשה מעשה שכתב שטר בכך וכן לפרט ולגן האלפים וגם כתיבת עולם: שאין להם לא כתב ולא כ"שון. פירש הקונטרס שלקטקט לשונם מלשון אומות ומימה דהא בני ישראל וכו' וקטריה ועמון ומואלד שעמדו אחר דור הפלגה מלפני כה להם לשונם אס לא מאומה אחרת לכך פירש ר"י כמז לשון משוב שהמלכים משתמשין בו כעין כממט ויונת והיינו דלאמרין כנגילה ודף י: וסס) והכתיבי כנגלל שס ושאר שס זה לשון ומאי קאמר דהא בלשון ארמיי סס מספריי ועודס משתמשין בו אלף בודאי לשון מלכות קאמר וע"ל כדאמר בבראשית רבה דנדרז הפלגה עלה היס והיפך הרבה משפחות מע' אומות וכו'ן עמדו משמעאל וכו' קטורה ואיכא למימר דכל הנך רבין לשון אומה ואומה שאצדה אלל רומיי למדו לשונם מאומה אחרת:

י.

עין משפט
גר מצוה

לה א מיי פ"ט מהל
עבודת סוכה כל ה
טובע י"ד סימן קמח
ספ"ק י:

רבינו הנגב

ההוא שטרא דרזה דהוה
כיה שיה שנין יתירא וכי
פי יצא שטר לפני רבי
נחמן שערין לא הביע
לחשבו הסופר למלכות
ויון לו שהיה לו שכתב ד
שום או ה' ואמר רב נחמן
כי הי סופר שכתב שטר
זה דיקא הוא ששלכות
ויון משנת ג' אלפיס והמ"ג
לבייאת עולם ומוסרי
[ס"ח] שנים שמלכו
בעילי ואנו מניחין אלו ר'
שנים ומחשיבין משנת ג'
המיט והשטר כשר הוא:
אמר רב נחמן בגולה אין
מונין אלא למלכו ויון
בלבד ותיא (כוהיה) דרב
נחמן. אמר רבינא מתני
נמי דיקא דקניי באחד
ביוני ראש השנה למלכו
ותניין נמי באחד בתשרי
ראש השנה למלכו
ואיך? אלא לאו שמי
למלכות ון ש"מ: פ"ח
[יוס] גניסאי של מלכו
פי' גניסאי בלשון ון יוס
הלידה כ' ואוקיאי אלא
מאי יוס גניסאי יוס
שמעמדין בו את מלכו
ואף על פי ולא מוקמי
מלך בן מלך מיהו על ידי
שאלה מוקמי בגון
אנטוניוס דסאליוו
למרי אסירוס בריה
דסלכא וקבלו מניה.
קלויא שאל חתן סס
[א] נגלה דליל סעי' לו למזן
סמות שס שנים מתס סמס.
ג' שין מקרי עק נגס.

שית שנין יתירא. ספרא דוקא בתביה. מלאן יש להכסיר שטר שלגנו דו הסופר לבריאת עולם ואפילו דלג האלפים והמאות רק שכתב כן וכך לפרט שהרי בימינו היו כותבים מילכות ויוניס והסופר דלגו דלי הוה כתיב בשטר בהדיא למלכות ויוניס מילא הוה קאמר אלף לתיאח מזרס וכי ואפשי לא לא אמרין למניינא אחרינא כתיבי ועד דמניי זמניה לא עריף כיון שנגולה אין מונין אלף למלכות ויון אף כלן אס דלג לבריאת עולם שפין אנו מונין עמה כי אס לבריאת עולם אין לחוש וגם אס דלג נמי האלפים אין לחוש מדקאמר בסמוך שנקיה לאלפא קמא ונקטיה לאלפא בתרא ויש ספריי שגורסין שנקיה ללללא ונקטיה לפרעא ור"מ עשה מעשה שכתב שטר בכך וכן לפרט ולגן האלפים וגם כתיבת עולם: שאין להם לא כתב ולא כ"שון. פירש הקונטרס שלקטקט לשונם מלשון אומות ומימה דהא בני ישראל וכו' וקטריה ועמון ומואלד שעמדו אחר דור הפלגה מלפני כה להם לשונם אס לא מאומה אחרת לכך פירש ר"י כמז לשון משוב שהמלכים משתמשין בו כעין כממט ויונת והיינו דלאמרין כנגילה ודף י: וסס) והכתיבי כנגלל שס ושאר שס זה לשון ומאי קאמר דהא בלשון ארמיי סס מספריי ועודס משתמשין בו אלף בודאי לשון מלכות קאמר וע"ל כדאמר בבראשית רבה דנדרז הפלגה עלה היס והיפך הרבה משפחות מע' אומות וכו'ן עמדו משמעאל וכו' קטורה ואיכא למימר דכל הנך רבין לשון אומה ואומה שאצדה אלל רומיי למדו לשונם מאומה אחרת:

והתניא יום גניסאי ויום היצוא
בניינא דמייתא נמון כולה אלף
השתא מייתי מינה כקולו ואומות שהיה
מתוך הא דדייה הא דבריה לא איהיה
יודע הכייתת כמו שיאס כסמוך אלף
מתוך על מה שהיחא המקשה עוד
יש לומר דודאי כתיבת אחרת היא
דממשמתי לא היה יכול להקשות
דמתניתין משמע דמיירי בשני בני
אדס שמאריכת כ"כ בלשונה יוס גניסאי
של מלכס ויוס הלידה אלל כתיבת
דקמי כה יוס גניסאי ויוס הלידה
משמע דלג מיירי אלף באדס אחד:
שדר

מונין: הא דידיה הא דבריה. כשמעמדין בן מלך כמי אציו להחזיק במלוכה שמח האכ ועושה אותו יוס
איד: ומי מוקמי. רומייס מלכא בר מלכא. כל ה יוס אידיהן דמתיי דרומייס ינהו דכתיב לעיל [ב:] יוס שפסקה בו רומי מלכות ותניא [א] רומי עשה
להגדה: כמז ולשון של רומייס מאומה אחרת כהא לכן אחרים תקנו לכן כל ספרייהו: ע"י שאלה. נוטלין רשות מן הסריס ומבקש האכ מהן
לבעמדי כנו מחיו: כגון אסירוס בן אנטוניוס דמלך. על ידי שאלת אציו: קלניא. בת חורין שלא חתן מס לעולם משוס דאית כה רבני
ואנטוניוס עלמא ויה משתמ כמי רבי דלנקמן [ג:] ומשוס הכי היה אויב לרבנן: אייסי רבי גברא ארכביה וכו'. לומר הרבה את כן עליהן
ויעלין ותהא טבריא מסורה בידו: ואימא ליה. לכך דליפרחה ליונה מן ידיה לומר דלעכד טבריא קלניא להוציאה מתחת עולו:
וליומא

תורה אור השלם

1. רבנן קתנין גמריין בבייש
דבוי אהא מלא.
עובדיה א ב

גליון הש"ס

גסרא וכו' מוקי' סלכא
בר הלאה עיין מקמ לליון
אית קמ:

הגהות הב"ח

א) ר"י ד"ה ואין וכי
קודס חורבן אלף מלכות
ויון:

מוסף רש"י

ר"ה למלכוים. רניוס
הו למנת וכו' שטוחוסס
לשנת המך השנה שמד
נה החך. דמחמין כמס'
ניטין פ. משוס שוס
מלכות. וקטי ממס אחד
ניטין לקחית שמו. ואפילו
עמד כמט או חאדר ללנה
שמנו משטוב טעם וחיילי
למנת לו סה שיה ור"ה
1. לביאי הלבאה.
לומר למה הוקבע יוס
מיוחד למין המלכוים.
איתא שכל בן מלך ומלך
תחיל שבו מוס שמד
בו [טס]. לשטורה.
בתוך איה שטר חוב
מוקסם למלוה ויה
מחאר [טס]. ולשמיטין.
משנתם שטר אכור לחוס
ולרוע מן חטורה [טס].